

När hunden säger "nej tack"....

Det finns en mängd olika situationer där hunden kan säga "nej tack" till sin människa. Jag är övertygad om att de flesta hundägare känner igen sig i situationer där hunden är intresserad av allt annat än just sin matte/husse. Det som brukar fånga de flesta hundars uppmärksamhet är andra hundar och andra djur. I närheten av dessa kan det vara svårt att få hundens uppmärksamhet och fokus. Då hundägaren försöker få kontakt med sin hund är det lätt hänt att hunden säger "nej tack", för det är annat lockar mer.

Det här är inte bara något som händer vid störningar som andra hundar eller andra djur, allt som fångar hundens uppmärksamhet och intresse är potentiellt en störning, något som hunden kan välja före dig.

Men, måste det vara så här? Nej självklart inte! Det är en träningsfråga precis som med allt annat. Man kan jobba sig igenom "nej tack" stunder och lära hunden precis hur han bör bete sig vid olika typer av störningar. Nyckeln till ett effektivt träningspass är att vi som tränare har full kontroll över hundens förstärkningar, det vill säga även störningarna! En störning (om vi bortser från rädslor) är ju någonting hunden verkligen vill ha, lek med annan hund, att få jaga haren i skogen, att få springa efter joggaren i spåret osv... Alltså, det är en jackpot belöning! Men dessa störningar (belöningar) kanske inte är de bästa att starta sin träning med, för inte har vi full kontroll över någon annans hund, eller haren i skogen, eller joggaren i spåret.

Att börja träningen med sina egna belöningar är däremot en situation man har full kontroll över. Följande scenario är något jag ser i varenda kurs, hunden leker gladeligen en jakt och kampelek med sin människa, sen går vi över till en annan övning där mat används som belöning. När hunden nu är medveten att exempelvis grillad kyckling finns med på "belöningsmenyn" säger han "nej tack" till lekbelöningen då den presenteras igen. Hunden väljer belöning, han säger "nej tack" till lekbelöningen och kräver sin kyckling. Här kan vi gå två vägar... Antingen tar vi fram kycklingen och belönar hunden med det han vill ha istället, och därmed accepterar att hans "nej tack" eller så jobbar vi oss igenom situationen, ser till att hunden faktiskt engagerar sig i leken, för att **da** ge honom det han vill ha, kycklingen. Inte bara lär sig hunden att aldrig säga "nej tack", vi får även en värdeöverföring från kycklingen till leken så hunden värderar lekbelöningen högre än innan.

Igår under min valp & unghund intensiv var det en cocker spaniel flicka som lekte fint med sin husse under sorkleken, hon jagade leksaken, kampade och var engagerad i leken. Längre fram under kurstillfället lekte vi en inkallningslek där vi började med matbelöningar, men efter en liten paus då jag gick igenom att för att få bästa resultat var det bra om vi kunde variera mellan mat och lekbelöningar, så testade alla igen. Två av hundarna sa "nej tack" till lekbelöningarna, trots att de både hade lekt glatt i början av kurstillfället. En av dem var den lilla hungriga cocker flickan, hon ville ha sin korv! Ett perfekt tillfälle att visa att det går att lära hunden att aldrig säga "nej tack". Jag började dra leksaken på golvet och gjorde mitt bästa att få henne

intresserad av leksaken igen, men till en början så klängde hon bara på husse och bad om sina korvbitar. Efter en liten stund då husse fortsatte att ignorera henne och jag drog runt med leksaken och puttade busigt på henne så började hon att få upp intresset igen. Så fort hon grep tag om leksaken så klickade husse och bjöd henne på en korvbit. Hennes fokus skiftade åter till korven, men husse ignorera och jag röjde loss med leksaken, den här gången tog det inte riktigt lika länge att få henne engagerad. Husse klickade och bjöd henne på en korvbit. Vi upprepade det här ett antal gånger tills hon snabbt kunde skifta tillbaka till "lek mode" efter hon fått en godbit. Sen gjorde vi det svårare, jag tog en godbit och la på golvet, och nu blev det utmanande för damen! Hennes fokus låg på godbiten och hon hade till en början svårt att engagera sig i leken då godbiten bara låg där och stirrade, men hon gjorde det. Och självklart fick hon korven som belöning. Efter några repetitioner så klarade hon uppgiften galant och då ställde vi ned hela godisskålen på golvet. Åter igen blev det svårt, men hon knäckte även den nöten och skiftade till slut mellan mat och lekbelöningarna som ett riktigt proffs! Inget mer "nej tack", och så här långt kom hon under bara ett kort litet träningspass. Att fortsätta att leka liknade lekar med den här damen kommer lära henne att aldrig säga "nej tack" till sin husse. Och hur tacksamt är inte det?!